

ZRVS • ZRVS • ZRVS • ZRVS • ZRVS

● LETNE KONFERENCE KO ZRVS

Usposabljanje — osnovna naloga

Prejšnji mesec so člani ZRVS naše občine v okviru krajevnih organizacij na letnih konferencah obravnavali letošnje aktivnosti, kritično spregovorili o problemih v organizaciji, sprejeli delovne programe za leto 1986 in izvolili nova vodstva krajevnih organizacij.

Razprave in zaključki konferenc so opozorili predvsem na naslednje:

— usposabljanje v okviru ZRVS je potrebno popestriti in povečati kvaliteto, s čimer bo dosežena večja motiviranost članov za ta način usposabljanja;

— dosledneje je potrebno sankcionirati indifferenčnost tistih RVS, ki se brez objektivnih vzrokov ne udeležujejo usposabljanja (teh tudi na konferencah ni bilo);

— ZRVS mora v okviru SZDL še aktivneje delovati pri podružljanju SLO in DS (delo z mladimi, sodelovanje pri obrambnih pripravah v KS, ipd.).

Posebna vrednost letošnjih konferenc je bila v tem, da so v mnogih krajevnih organizacijah izvolili nova, mlajša vodstva.

Z. Š.

● Nova vodstva krajevnih organizacij zveze rezervnih vojaških starešin

Od 7. novembra do 3. decembra so bile volilno programske konference krajevnih organizacij ZRVS v naši občini. Od 19 krajevnih organizacij so v 13 izvolili nova vodstva oziroma predsednike, in to v KO ZRVS:

1. Dušan Kveder-Tomaž (kjer je bil izvoljen) — Andrej Kolarič
2. Bizovik — Zvone Bah
3. Novo Polje — Janez Prešeren
4. Polje — Jurij Vizjak
5. Zalog — Franci Kocjan ml.
6. Zelena jama — Ferid Ljajić
7. Sotočje — Feliks Kerin
8. Zadvor — Marjan Zupančič
9. Moste — Franc Polajnar
10. Štepanja vas — Srečko Stojkovič
11. Dolsko — Franc Prošek
12. Jože Moškrič-Ciril — Veljko Marič
13. Selo — Janez Gregorič

Pri oceni organiziranosti in družbenopolitičnega dela je predvsem razveljavilo dejstvo, da so krajevne organizacije ZRVS dejansko izhajale iz osnov kadrovske politike ob pripravah in izvedbi volitev v delovna telesa in organe ZRVS ter izvolile mlajše člane, kjer je bilo v oceni dosedanjega dela ugotovljeno, da so se glede na vrsto in obseg nalog ZRVS v organizacijah dosedaj premalo sistematično in odgovorno ukvarjali s kadrovskimi zadevami.

VILKO SLUGA

● KO ZRVS Moste

O DELU IN NALOGAH

Poročilo o delu krajevnih organizacij ZRVS Moste za 1985. leto je na volilni konferenci 21. novembra podal predsednik predsedstva Lojze Kragelj. Med drugim je poudaril, naj se konferenca kritično ozre na delo organizacije v obdobju, za katero je poročilo, naj pokaže na slabosti in pozitivne rezultate dela in da usmeritve za naslednje obdobje.

Ena najvažnejših nalog, ki je stala pred organizacijo, je bilo usposabljanje RVS, in to idejnopolično, splošno vojaško in samozaščitno. Vse to je urejeno z zakonom o SLO in DS, z zakonom o vojaški obveznosti, s statutom ZRVS in s stališči pristojnih organov. Tako smo načrtovali in izvedli štiri teme s predavanji ter praktičnim poukom in vajami na terenu. Vse je bilo dobro zamišljeno in pripravljeno — le odziv na predavanjih in vajah ni bil zadovoljiv in moramo temu v bodoče posvetiti posebno pozornost. Kot je videti, je v zvezi z usposabljanjem upadel čut odgovornosti. Predsednik je analiziral tudi posamezna predavanja in vaje.

Zboljšana pa je evidenca o prisotnosti RVS pri aktivnostih, ki smo jih organizirali, boljše je informiranost RVS pri aktivnostih, ki smo jih organizirali, boljše je informiranost RVS o aktivnostih organizacije prek sestankov in prek Naše skupnosti.

Težave pa so s predavatelji. Na terenu so šolani RVS z bogatimi izkušnjami, a težko jih dobimo za predavatelje. Posebno mlajši odbijajo take zadolžitve.

Za individualno izobraževanje lahko uporabljajo RVS revijo Naša obramba, pa tudi vojaško literaturo v knjižnici Jožeta Mazovca.

Ko je govoril o aktivnosti RVS pri razvoju SLO in DS ter drugih družbenih dejavnostih v KS, je predsednik poudaril, da so RVS pomemben sestavni del tega sistema in s tem prispevajo h krepitvi in razvoju obrambe in družbene samozščite v KS. Starešine so vključeni in delajo v komitejih za SLO in DS, v KS, v občini in v ozdih. Delajo tudi v štabih in enotah civilne zaščite, v enotah narodne zaščite, v raznih odborih in komitejih, sodelujejo pri varnostnih in političnih ocenah ter pri izdelavi varnostnoobrambnih načrtov.

Po razpravi je kandidacijska komisija predlagala novo predsedstvo, v katerem so bili izvoljeni: za predsednika Franc Polajnar, za podpredsednika Marjan Kolenc, za tajnika Anton Trebše, za blaginika Stane Lah, za člane pa Jože Jakovčič, Anton Samec, Zoran Jordan, Rudolf Braznik in Slavko Markovič. Izvoljena je bila tudi komisija za MFP in delegati za občinsko konferenco ZRVS.

Občinska priznanja ZRVS so prejeli: Mihajlo Bojkič, Emil Colja, Boštjan Marinko, Anton Trebše in Štefan Bedjanič.

MG

Predsednik Lojze Kragelj (Slikal: MG)

● Ugodna ponudba preprog iz Bileče

V novem prodajnem centru Kurivoprodaje na Letališki c. 1 ta čas še teče prodajna razstava lepih in kakovostnih izdelkov Tekstilnega kombinata Bilečanka iz pobratene občine Bileče.

Ta znani tekstilni kombinat je po svojih vrhunskih izdelkih in izjemnih vzorcih svojih preprog znan ne le na zahodu in vzhodu, temveč celo v arabskem svetu — v domovinah svetovnoznanih preprog.

Do razstavne prodaje na kredit, volne, metrskega blaga in preprog je prišlo na podlagi sodelovanja med pobratenima občinama in sindikalnima organizacijama obeh delovnih kolektivov. Vodja prodajne razstave Nedo Vuković pa nam je zatrdil, da bodo še prišli in prav tako z najboljšimi izdelki, vendar bodo prihodnjič več pozornosti posvetili vnapijnjemu obvestilu tudi prek Naše skupnosti.

Foto: Dušan G.

● ŽIVLJENJE V DOMU STAREJŠIH OBČANOV

V teh dneh je bilo v Domu starejših občanov v Štepanjskem naselju spet živahno. Oskrbovanci tega doma so ob dnevu republike pripravili v knjižnici že tradicionalno razstavo, na kateri so prikazali del dejavnosti, s katerimi si krajšajo in bogatijo čas. Poslikane steklenice, makrameji, prtički in drugi kvačkani izdelki, razne živalce, narejene iz volne, zlasti pa veliko različnih lutk — razstava je bila uglasena na temo Dedek in babica v domu — so pritegnile oči tudi naključnega obiskovalca doma v teh dneh.

Na ogled razstave so stanovalci doma Ob sotočju povabili prebivalce iz podobnih domov v Domžalah, Siški in na Taboru ter društvo upokojencev iz Novih Jarš, prišli pa so tudi otroci iz vrtca Otona Zupančiča; ti so zlasti občudovali lutke, ki so predstavljale živali, in se kar niso in niso mogli posloviti od sivega zajčka in prijaznega medvedka. To niti ni bilo čudno, saj so bile lutke res lepe in priske, tako da je bilo kar težko verjeti, da so narejene le iz odpadnih materialov, ki jih delovne organizacije večkrat poklonijo domu.

Novost na letošnji razstavi je bilo lutkovno gledališče. Prav vse zanj — oder in lutke — so naredili v Domu, tudi lutkovno igrice Jane Milčinski. Kaj je najlepše, so zaigrali sami.

Kot prejšnja leta, so tudi letos v domu že jeseni mislili na prihodnje poletje; v jogurtove kozarčke so posadili vrške pelargonij in bršljink, tako da bodo njihovi balkoni poleti spet žareli v cvetju. Letos prvič so

pričeli razmnoževati notranje lončnice, tako, da bo »zelenca« tudi notranjost doma.

Že julija so izdali v Domu starejših občanov prvo številko svojega glasila Sotočje, v novembru pa so zbrali dovolj gradiva že za drugo. V glasilo pišejo oskrbovanci sami, njihovi prispevki pa govorijo predvsem o dogajanju v domu, kaj doživljajo in kaj občutijo. Precej je tudi pesmi.

Taka razstava je pomemben dogodek za oskrbovance Doma zaradi dveh stvari, je razložila Danica Pandel, ki skupaj z Marijo Šijanec vodi te dejavnosti. Ustvarjalci teh izdelkov imajo tako možnost pokazati tudi drugim, kaj znajo in zmorejo, obenem pa je to sprememba v njihovem življenju. Ob takih priložnostih se ves dan nekaj dogaja, prihajajo novi obrazi, v prostoru pred knjižnico vlada prijetno klepetavo vzdušje.

V našem domu starejših občanov, ki deluje tretje leto, pa pripravljajo tudi nekatere novosti v zvezi z zunaj-

● Lačnih kljunčkov je to-o-o-liko

Prihajajoča letošnja zima je s prvimi snežinkami prinesla našim najmlajšim kup veselja. Nekoliko večji otroci že imajo izkušnje, da je kljub mrazu »zima, zima bela« lepa. Ker pa je veselje res veselje največkrat le, če ga s kom deliš, so se otroci iz vrtca »Otona Zupančiča« odločili, da v letošnji zimi posvetijo posebno skrb pticam. Zanje sicer skrbijo vsako zimo, le da so letos svoj načrt zastavili nekoliko drugače.

Zrnje je drago, lačnih kljunčkov pa to-o-o-liko.

Pa so otroci, skupaj s tovarišicami napisali pismo (ne, ne dedku Mrazu). Naslovili so ga na Lovsko zvezo Slovenije in lepo razložili, kdo da so in kaj da bi radi. Še v istem tednu so dobili pismo (tako hitro se zaljubljeni fanti ne odpiše dekletu) in v njem sporočilo, da jim poklanjajo sto kilogramov hrane za zunanje ptice. V mošćanski semenarni so jim to mešanico pripravili, vse drugo pa bodo postorili otroci sami. Starejše skupine bodo s pomočjo tovarišic izdelale lojene pogače, mlajši pa bodo trosili zrnje v pitje hišice ob vrtcu in v naselju.

Zimski sprehodi cicibanov iz vrtca »Otona Zupančiča« ne

bodo služili le utrjevanju in krepitvi zdravja; preveval jih bo občutek zadovoljstva, da v skrbi za ptice delajo dobro delo. Če jih srečate, jih zaustavite in poklepetajte z njimi. Povedali vam bodo, kaj delajo in kje so zrnje dobili. Celotno vam povedo, da delo lovev ni le to, da streljajo divjad. Njihova naloga je tudi skrb za živali v najširšem pogledu. Da je res tako, so dokazali s svojim sodelovanjem.

Pa še nekaj: ko si boste v zimskih dneh zaželeli iti na sprehod s prijateljem, z družino ali kar sami, vam želimo, da imate od sprehoda nekaj več. Vzemite s seboj pest zrnja — lačnih kljunčkov je to-o-o-liko.

ZVEZDANA RUPNIK

ŽIVILSKI KOMBINAT
ŽITO LJUBLJANA

želi vsem delovnim ljudem
srečno in uspešno leto '86!

Da bi bilo čimbolj polno

domsko dejavnostjo. Že prihodnje leto naj bi pri njih zaživela postaja Rdečega križa za vse tri krajevne skupnosti Štepanjskega naselja. Občani bodo lahko tu enkrat na teden kontrolirali krvni pritisk in dobili vse informacije glede socialnega varstva.

V Domu razmišljajo tudi o dnevnem varstvu oseb (za zdaj imajo na voljo 10 mest), o pranju perila za zunanje interese in o razvoju pre-

hrane na domove. Prav ta zadnja naloga pa ne bo uresničljiva prav kmalu, ampak v tem srednjeročnem obdobju, saj bo potrebno kar nekaj denarja za nabavo termos posod in kombijev ter drugačno organiziranost dela. O teh svojih novostih bodo obvestili deset krajevnih skupnosti v naši občini, predvsem mestnih, tako da bodo ugotovili, kolikšne so potrebe po takih dejavnostih.

D. J.

Prizor z razstave (Foto: D.J.)

● Visok jubilej Maroltove mame z Vnajarjev

Marija Marolt z Vnajarjev št. 8 je 6. decembra praznovala 90-letnico svojega življenja, lahko bi tudi rekli kar življenja na Vnajarjih, saj se je v tej vasi leta 1985 tudi rodila. Praznovala jo je v krogu sinov, hčera, 17 vnukov in kar 18 pravnukov. Nekateri od teh jo obkrožajo vsak dan, drugi pa jo obiščejo ob praznikih.

Na tem zelenem pomolu, obkroženem z dolinami in strmimi bregovi, z gozdovi, travniki in sadovnjaki, je vedno lepo. »Da, pri nas je lepo, še posebno, ko je pomlad pa jesen, ko grem lahko na sonce in ko lahko kaj malega še tudi postorim okrog hiše,« mi je pritrčila v moji oceni njenega priljubljenega rojstnega kraja teden dni kasneje po praznovanju.

Potem je zavzdihnila in se spomnila manj prijetnega obdobja, onega pred 44. leti, ko se je svetovna vihra razbesnela tudi po teh bregovih, ko je slabe ljudi storila še slabše in dobre še boljše. Že brez vojne je bilo življenje trdo, saj je bilo pri hiši osem otrok, štiri dekleta in štirje fantje. Kljub temu se je prav v Maroltovi hiši vedno kaj našlo za lačne fante s peterokrakimi zvezdami na kapah, tako, da so ji rekli partizan-

ska mama in kot taka je še danes znana daleč naokrog. V njihovi hiši so zbirali material, prinesli čez nemško-italijansko okupacijsko »mejo«, in zlasti Francka je imela z zbiranjem veliko dela. Oglašali pa so se tudi belogardisti, pa domobranci iz postojanke v Javoru ali z Lipoglavu, saj jim je bilo kmalu izdano njihovo sodelovanje s partizani. Zato so starejši hčerki Mici in Francko aretirali in ju hudo mučili. Ko so ju izpustili, sta takoj odšli v partizane. Kasneje so aretirali še mlajšo in jo imeli 6 mesecev zaprt. Najhuši udarec za družino pa je bil požig vsega, kar so imeli. »Kasneje smo zvedeli, da so imeli namen skupaj s hišo zažgati tudi vso našo družino, pa smo se na srečo pravočasno poskrili v gozdu. To je bilo najhuše, saj nam je ostalo le, kar smo imeli na sebi. Pa nas niso strli, zmogli smo tudi ta udarec in na pogorišču smo postavili novo domačijo...« sem slišal še vedno uporen in ponosen glas partizanske mame, ko so se mi misli že ujele v krošnjo mogočnega drevesa globokih korenin, ki ni klonil pred viharji in se na teh zelenih bregih, bogatih s preteklostjo, še vedno veseli sonca in ljudi.

SLAVKO GERLICA